

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Jaunystės ir patirties darna neša sėkmę

Pagirtina — siekti kuo aukštesnio išsilavinimo

3 psl.

„Žemaitiskam kastiniui“ — specialus Europos Sąjungos ženklas

Pagerbti labiausiai prie „Metų gaminio 2013“ prisidėję darbuotojai

4-5 psl.

Jiems vasaris — neeilinių gimtadienių mėnuo

5 psl.

Iš Bratislavos — su aukso medaliu!

Prasmingi socialinės akcijos penkeri metai „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“

6 psl.

Kinai laukia kokybiškų lietuviškų maisto produktų

Pieno gamintojams pradedama mokėti nacionalinė parama už pieną

Valstybei reikės grąžinti žemės ūkio paskirties žemę, jeigu jos bus įsigyta daugiau nei 500 hektarų

Kaip atpažinti Mortellaro ligą?

7 psl.

Prisiminkime kovo mėnesio šventes

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

„Žaliąją savaitę“ praturtino gardūs žemaičių produktai

Leidžia Lietuvos pieno ūkių asociacija kartą per mėnesį, nuo 1995 09 23.

Pienininkystė

Žmogaus darbai ir žygiai — svaresni už jo metus. D. Baironas

2014 02 24, Nr. 2 (196)

Prezidentė padėkojo už paramą

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė padėkojo ir atminimo ženklais apdovanojo šalies įmonių, rėmusių Lietuvos pirmininkavimą Europos Sąjungos Tarybai 2013, atstovus. Tokį ženklą pelnė ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė.

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė Atminimo ženklą įteikė „Žemaitijos pieno“ bendrovės Rinkodaros skyriaus atstovui Tomui Čeponiui.

Pasak Prezidentės, pirmininkavimas ES Tarybai mūsų šaliai buvo vienas didžiausių iššūkių per 20 metų. Ekonominė situacija lėmė, kad Lietuvos pirmininkavimas buvo itin taupus. Todėl neatlyginama rėmėjų parama buvo labai svarbi pristatant Lietuvą svečiams, parodydama, kad turime geriausio, kad jie norėtų čia sugrįžti dar kartą. Anot šalies Prezidentės, pasiekta daugiau, nei tikėtasi. Sulaukėme puikių ES lyderių, Europos Parlamento narių ir tarptautinės bendruomenės įvertinimų. Glaudus verslo, nevyriausybinių organizacijų ir viešojo sektoriaus bendradarbiavimas pademonstravo visuomenės brandą ir bendrą atsakomybę už visos Lietuvos sėkmę.

Dar praėjusių metų birželio 3-iąją Užsienio reikalų ministerija buvo pasirašiusi paramos sutartį su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Oficiali pirmininkavimo partnerė visą Lietuvos pirmininkavimo ES laikotarpį neatlyginamai tiekė kietąjį sūrį DŽIUGAS, jogurtą DOBLAS, varškės sūrelius MAGIJA ir lydytų sūrio užkandžius „Rambyno Snack“. Buvo vaišinami ne tik mūsų šalį atvykę aukšto rango ES pareigūnai, bet ir žurnalistai bei pirmininkavimo renginiams talkinę savanoriai. Bendrovės produktais svečiai gardžiavosi per susitikimų pertraukas bei vakarienių metu Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmuose. Užsieniečiai ypač gyrė kietąjį sūrį DŽIUGAS.

„Pienininkystės“ informacija

Dviguba Žemaitijos sūrininkų sėkmė Maskvoje

Šių metų vasario 10-14 dienomis Maskvoje įvyko didžiausia Rusijoje ir Rytų Europoje tarptautinė maisto produktų, gėrimų bei jų gamybos žaliavų paroda „Prodekspo 2014“.

Apie 100 tūkst. kv.m plote buvo įrengtos 35 nacionalinės ekspozicijos, tarp jų ir Lietuvos. Parodą aplankė per 2300 lankytojų iš 63 šalių.

Kaip ir visuomet per pastaruosius keletą metų, šiame jau 21-ojoje prestižinėje parodoje pristatytas „Žemaitijos pieno“ bendrovės gaminamas kietasis sūris DŽIUGAS irgi neliko be apdovanojimo. Konkurse „Inovatyvus produktas“ nominacijoje „Pakuotės naujovės — vartotojų patogumui“ dovanų rinkiniui „Kietasis sūris DŽIUGAS, brandintas 12, 18, 24 mėnesius su medumi ir firminiu moliniu indeliu“ autoritetinga komisija skyrė aukso medalį.

Prie šio laimėjimo prisijungė ir kitas žemaičių produktas — tokia pat konkurse ir analogiškoje nominacijoje lydyto sūrio užkandis „Rambyno Snack su keptais svogūnais“ pelnė sidabro medalį.

Dviguba sėkmė Maskvoje, su kuria žemaičių sūrininkus pasveikino rusai, džiaugėsi tarptautinėje parodoje dalyvavę „Žemaitijos pieno“ I.e.p. generalinis direktorius Robertas Pažemeckas ir eksporto vadovas Rimantas Banevičius.

„Pienininkystės“ informacija

Sveikiname geriausius sausio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Petras Jankauskas — Vėžininkų k., Vilkyskių sen., Pagėgių sav.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Egidija Sauskantienė — Žemaitkiemio k., Saugų sen., Šilutės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Antanas Kulevičius — Degaičių k., Degaičių sen., Telšių r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Irena Balčiūnienė — Pakarčemio k., Kaltinėnų sen., Šilalės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Nijolė Kononovienė — Didžiųjų Mostaičių k., Kulių sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Pranciškus Razutis — Balsėnų k., Veiviržėnų sen., Klaipėdos r.

Jaunystės ir patirties darna neša sėkmę

Praėjusieji metai buvo ypač sėkmingi Pagėgių savivaldybės jaunajam ūkininkui Edgarui Černiauskui. Konkurse „Metų ūkis 2013“ jo ūkiui pripažinta pirmoji vieta Savivaldybėje.

Ta proga geriausio Pagėgių savivaldybės ūkio šeimininko pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Banienė ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė. R. Banienė įteikė Edgarui „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininko Algirdo Pažemecko padėkos raštą ir legendinio sūrio DŽIUGAS medinę pakuotę, primenančią žemaitišką sodybą.

Edgaras savarankiškai ūkininkauja penkerius metus. Prieš tai ūkis priklausė jo tėvams Vidai ir Zigmui Bukauskams.

Zigmas prasitarė, kad gyvenime daug ko yra išbandęs. Įgijo zootechniko specialybę, tačiau labiau linko prie technikos. Darbavosi Nemuno valstybiniame žirgynė, Šilutės melioracijoje. Norėdamas išbandyti sėkmę versle, Zigm

mas nusipirko Pagėgiuose dirbtuves, kur teikė ūkininkams įvairias paslaugas. Ten plušėjo ir sūnus Edgaras. Verslas sekėsi nelygiai, todėl Zigmas ėmė žvalgytis į netoli Pagėgių draugo pasiūlytą sodybą su ūkiniais pastatais. Nusipirko ir palengva pradėjo kurtis. Pirmiausia reikėjo rekonstruoti buvusį gyvulių supirki-

mo punktą, pritaikant jį fermai. Būtų buvę sunku viską įgyvendinti, jei ne europinė parama. Labai pravertė dalyvavimas Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Jos pagelbėjo pasikeičiant ūkinių pastatų stogus, įsigyjant mobiliąją pieno melžimo liniją. Ūkyje atsirado srutvežis ir frontalinis krautuv.

Išpuoselėta darbščios šeimos sodyba ir jos aplinka.

Po ketverių ūkininkavimo metų, 2009-aisiais, tėvai nutarė perduoti ūkį sūnui Edgarui. Ir neapsiriko. Jaunasis ūkininkas, padedant tėvams, puikiai tvarkosi. Pagalvojama ir apie ūkio plėtrą. O tai realizuoti be papildomų lėšų sunku. Tačiau Edgaras yra nusiteikęs optimistiškai ir tikisi svajones įgyvendinti. Jį visuomet palaiko tėvai. Todėl jaunajam ūkininkui be pigu darbuotis, kai nuolatos jaučia jų tvirtą ranką. Per šienapjūtę tėvas su sūnumi sėda prie traktoriaus vairo. „Su dviem traktoriais puikiai viską sušienaujame“, — šypsodamasis sako Z.Bukauskas. Pagalbos prireikia ruošiant kukurūzų silosą. Čia noriai talkina nuoširdus kaimynas Algimantas Obrikis. „Į šį žmogų gali kreiptis bet kokių reikalu, visada padės. Ir techniką remon-

Iš kairės: Rigilda Banienė, Karolina Gečaitė, Zigmus Bukauskas, leva Černiauskienė, Edgaras Černiauskas ir Vida Bukauskienė.

Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Banienė apdovanojo „Metų ūkis 2013“ nugalėtoją Pagėgių savivaldybėje Edgarą Černiauską.

tuojant sunkoka būtų be jo išsiversti“, — sako Edgaras.

Edgaro žmona leva ne ką gali prikibti prie darbų, nes augina pusės metų sūnelį Arą. Todėl anyta Vida, kaip sako marti — geroji namų dvasia — visur suspėja. Jos ir karvutės nuolatos laukia. Gerai, kad nereikia labai anksti keltis, užtenka 6 valandą ryto, o apie 8 valandą jau kieman įrieda pienvėžis, vairuojamas šaunaus vairuotojo Algio Grumblio. „Per jį, ko gero, ir pradėjau bendradarbiauti su „Žemaitijos pienu“, — sako Zigmas, iš pradžių pieną tiekęs kitai pieno perdirbimo įmonei. Į „Žemaitijos pieno“ bendrovę perėjo dėl didesnės pieno supirkimo kainos. Labai patogiu, kai reguliariai du kartus per mėnesį atsiskaitoma už parduotą produktą. O turint apyvartinių lėšų, galima lengviau verstis.

Edgaras nesiskundžia darbu. Ypač jį pamalonino pagal Jaunojo ūkininko įsikūrimo kaime Žemės ūkio valdų modernizavimo programą įgytas naujas traktorius. Žinoma, mąstant apie ūkio plėtrą, praverstų ir daugiau žemės įsigyti. Šiuo metu gerai nors tiek, kad ganiavos metu karvūčių į ganyklą toli nereikia ginti. Apdairus

Z.Bukauskas pasirūpino dėl šio patogumo, įgydamas greta sodybos žemės.

Pasak didelę gyvenimiškąją patirtį sukaupusio Zigmo, neišmininga šalies valdininkų pozicija, kai pirmiausia nesudaromos sąlygos pirkti žemę saviems ūkininkams, o ją norima leisti parduoti užsieniečiams.

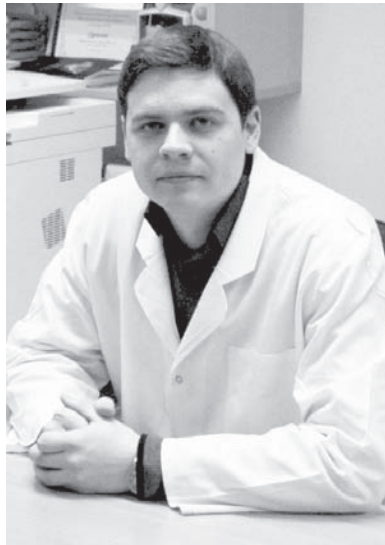
Visa darni šeima kilusi iš Šilutės krašto. Gera regėti, kai joje susipina jaunystės ir patirties darna. Žinoma, ne visoms atžaloms ūkio darbai — prie dūšios. Dar vienas Bukauskų sūnus Kęstutis darbuojasi statybų versle Kaune, o jaunėlei Eglei beliko pusmetis studijuoti Vilniaus dizaino kolegijoje.

Šeima patenkinta nuoširdžia ir dalykiška bičiulyste su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininke Karolina Gečaitė. Savo ruožtu Karolina irgi negaili Pagėgių krašto darbštuoliams gero žodžio: „Malonu užsukti į šią darnią šeimyną ir matyti, kaip žmonės nuoširdžiai dirba bei tvarkosi — ir didelius, ir mažus darbus čia lydi sėkmė, nes plušama su atsakomybe ir meile“, — sako Žaliavos pirkimo vadybininkė.

Pagirtina — siekti kuo aukštesnio išsilavinimo

„Žemaitijos pieno“ bendrovėje sudaromos puikios sąlygos darbuotojams nuolatos tobulėti: kelti savo kvalifikaciją ar gilinti žinias siekiant kuo aukštesnio išsilavinimo. Daugelis jaunų, energingų, darbščių ir sąžiningų specialistų nepasitenkina aukštojo mokslo baigimo bakalauro diplomais, o tęsia studijas toliau, įgydami magistro kvalifikacinius laipsnius. Vieni iš tokių yra bendrovės Sviesto-sūrių gamybos cecho I.e.p. gamybos vadovas Vaidotas Marčiulionis ir ekonomistė Aušra Mitkuvienė.

Aukštaitis džiaugiasi dirbantis Žemaitijoje

Vaidotas Marčiulionis — kilęs iš Rumšiškų, o vidurinės mokyklos mokslus krito Kauno „Saulės“ gimnazijoje. Dar čia besimokydamas, vaikinukas daugiausiai dėmesio skyrė chemijai, mat šią discipliną jis labiausiai mėgo. Tad

daug nesvarstydamas įstojo į Kauno technologijos universiteto Cheminės technologijos fakultetą.

Čia sutiko nemažai puikių dėstytojų. Vienas iš jų — dalykiškas pedagogas bei talentingas mokslininkas Aloyzas Gudonis, kurį su pagarba ir dabar mini jo auklėtiniai, dirbantys „Žemaitijos piene“. Jis tuomet ir surengė ekskursiją pasižvalgyti po bendrovės gamybos cechus su studentų būreliu, kuriame buvo ir Vaidotas.

Vaikinui didelį įspūdį paliko žemaičių įmonė, todėl jis nedvejodamas po trečiojo kurso studijų atvyko atlikti gamybinės praktikos. Išminties ir patirties sėmėsi Sviesto-sūrių gamybos ceche, kur gaminamas įmonės pasididžiavimas — kietasis sūris DŽIUGAS. Po ketvirtojo kurso Vaidotas kaip praktikantas vėl buvo čia. Taigi 2012-aisiais baigus KTU ir čia įgijus chemijos inžinerijos bakalauro laipsnį, nebuvo ko dvejoti — Vaidotas sugrįžo į „Žemaitijos pieną“, kur prieš tai sėkmingai atliko praktiką.

„Sviesto-sūrių gamybos ceche

įgijau įvairiapusės patirties, kuri prasidėjo nuo meistro, vėliau dirbau technologu-kokybės vadybininku, vyr. meistrui“, — sako V.Marčiulionis, šiuo metu laikinai einantis cecho gamybos vadovo pareigas.

Tuo pačiu nesinorėjo sustoti vietoje ir planavo tęsti studijas toliau. Netrukus taip ir padarė. Užsispyrimas ir tikslo siekimas neuėjo veltui — šiemet Vaidotas tame pačiame universitete įgijo maisto technologijų magistro kvalifikacinį laipsnį.

Sviesto-sūrių gamybos cecho I.e.p. gamybos vadovas ir toliau siekia tobulėti. Jis sėkmingai dalyvavo LEAN programoje, tuo pačiu rūpinasi praktiniu šios programos įgyvendinimu ceche.

Bendradarbių kolektyvas puikus — vienas kitą supranta iš pusės žodžio, o visas gamybos problemas stengiasi spręsti dalykiškai.

O koks hobis mieliausias Vaidotui? Tai pomėgis muzikai, lydinčis jį nuo mokyklos dienų. Bai-

gęs muzikos mokyklos fortepijono klasę, kartais į rankas paima ir gitarą.

Gera dirbti draugiškame kolektyve

Aušra Danilevičiūtė-Mitkuvienė — telšiškė. Žemaitijos sostinėje ji gimė ir augo, baigė „Kranto“ vidurinę mokyklą.

Kadangi merginai prie širdies labiau buvo tikslieji mokslai, tai pasirinko studijas Kauno technologijos universitete Ekonomikos ir vadybos fakultete. Mokslas sekė-

si puikiai, vieną studijų semestrą baigė net su pagyrimu.

2004-aisiais metais, įgijusi vadybos ir verslo administravimo bakalauro kvalifikacinį laipsnį, Aušra pradėjo dirbti „Žemaitijos pieno“ bendrovėje ekonomiste. Čia ją pasitiko nuoširdus kolektyvas, visuomet pasiryžęs padėti ir patarti. Aušra visą laiką svajojo tęsti studijas magistrantūroje. Bet šią svajonę kiek pakoregavo šeimyniniai reikalai. Žinoma, specialistė savo sumanymo taip lengvai neatsisakė ir po dešimties metų įgijo verslo ekonomikos magistro kvalifikacinį laipsnį.

Aušra Mitkuvienė ir toliau domisi naujovėmis, pritaria visoms geroms iniciatyvoms ir sumanymams. Už tai ji skatinama. Praėjusiais metais spalio mėnesį ji buvo apdovanota už sėkmingą LEAN projekto vystymą ir LEAN metodų (5S, Kaizen, Teian, PDTV, SD, SMED ir TPM) pritaikymą gamybinuose procesuose.

Aušra — aktyvi ir visuomeniška darbuotoja, noriai dalyvauja įvairiuose kolektyvo renginiuose. Štai ir PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių čempionate tarp įmonės darbuotojų ji parodė savo pirštų miklumą, suplėšydama sūrio dešrelę į kuo daugiau dalių ir už tai pelnydama antrąją vietą.

Aušros hobis — dailė. Dar besimokydama vidurinėje mokykloje ji lankė ir Dailės mokyklą.

„Žemaitiškam kastiniui“ — specialus Europos Sąjungos ženklas

Sausio 10 dieną Europos Komisija į Garantuotų tradicinių gaminių registrą įtraukė „Žemaitišką kastinį“. Tai vienas iš pirmųjų lietuviškų produktų, įgijęs saugomą produkto pavadinimą Europos Sąjungoje.

Nuoroda „Garantuotas tradicinis gaminys“ ar jos ženklų žymimi produktai, kurių savybės išskiria juos iš panašių produktų grupės bei parodo, jog tai — ES lygiu pripažintas tradicinis gaminys, o jo išskirtinis gamybos procesas kontroliuojamas nepriklausomos institucijos (Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos). Specifinės produkto ypatybės sąlygojamos žmonių gebėjimo gaminti produktą iš tradicinių žaliavų tradiciniu iš kartos į kartą perduodamu, ne mažiau kaip 25 metus nepakitusių būdu.

Jau 90 metų kai AB „Žemaitijos pienas“ gamina pieno produktus, todėl puikiai suvokia laiko vertę. Įmonė pagrįstai didžiuojasi savo istorija ir sukaupia patirtimi. Istorija įpareigoja ir moko, o sukaupia ilgų metų patirtis leido sukurti įvairius receptus geriausių produktų, kurie mėgstami ir vertinami vartotojų ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų. Siuolaikinė pramonė modernizuojasi ir paprastai orientuojasi į masinių produktų gamybą, dažnai pamirštant produkto gamybos būdą, vartojimo tradicijas. Šiandien ypatingai svarbu išsaugoti tuos tradicinius produktus, kurie pasiekė mūsų dienas.

Kad „Žemaitijos pieno“ darbuotojams rūpi tradicijų puoselėjimas, rodo ypatingas žemaičių valgis — kastinys — savotiška sviesto rūšis. Kaip ir dera žemaičių būdai, įmonės darbuotojai kantriai trejus metus įtikinėjo Briuselio biurokratus, kad kastinys gali būti įregistruotas į Garantuotų tradicinių gaminių registrą, taip įrodant, kad ir lietuvių tauta stengiasi išsaugoti savo senąsias tradicijas bei jas puoselėti. Po ilgų įrodinėjimų ir negavus prieštaravimo pareiškimų, 2014 metų sausio 10 dieną priimtu sprendimu ES reglamentu Nr.18/2014 buvo įregistruotas Garantuotų tradicinių gaminių re-

giste pavadinimu „Žemaitišką kastinį“ (GTG — garantuotas tradicinis gaminys).

„Žemaitišką kastinį“ — labai senas tradicinis žemaičių maisto produktas, kuris mėgstamas ir šiandien, nors jam pagaminti reikia įgūdžių ir patirties. Kaip sako valgyklos vedėja Emilija Jasaitė, kastinys — kolektyvinis produktas, nes vieni lupa česnakus, kiti fasavimo įrengimu fasuoja į indelius, dar kiti pilsto į molinius indelius, bet pagrindinį kastinio sukimo darbą, kur reikia ne tik sukti, bet kartas nuo karto kelti

ant viryklės puodą su grietine ir ją pašildyti prieš įdedant po nedidelį kiekį sviesto, atlieka ilgametis darbuotojas Albertas Jonušas.

Kastinys gaminamas pagal senovinį receptą iš sviesto, grietinės, rūgpienio, naudojant numatytus kiekius, pagardinamas šviežio česnako gabalėliais, maltais pipirais, saikingai pasūdomas. Česnakai vertinami nuo senų laikų kaip gydomųjų savybių ir jėgų suteikianti daržovė. Senovės Romoje česnakai buvo būtini romėnų karių kasdienėje mityboje. Tūkstančiai vergų, kurie statė Egipto piramides, kad nesirgtų ir turėtų jėgų, valgydavo česnakus ir svogūnus. Cheopso piramidės užrašas akmenyje liudija, kad česnakams ir svogūnams išleista 1600 talentų (talentas — toks senovės laikų piniginis vienetas — Redakcijos pastaba), o tai sudaro 40 t gryno sidabro.

Kastinys daugiau kaip 2,5 karto liesesnis už sviestą, todėl turi ir mažiau sočiųjų riebalų, didinančių cholesterolio kiekį. Kasti-

nio gamyba unikali, perduodama iš kartos į kartą, jo gamybos būdas ir taikoma receptūra užtikrina būdingą jam konsistenciją ir skonį. Švelni, kreminė konsistencija gaunama atidžiai sukant mišinį ir pamažu kaitinant. Anksčiau kastinį žmonės valgydavo dažniausiai pasninko metu, talkų dienomis. Paprastai būdavo patiekiamas su karštomis virtomis su lupena bulvėmis, duona. Taip pat gardu su virtais kiaušiniiais, virtiniais, koldūnais, makaronais, nepamainomas ruošiant įvairius sumuštinis. Kastinys dažnai neatsiejamas nuo vestuvinių patiekalų ir užima garbingą vietą jaunavedžių vaišėse.

Paragaukite „Žemaitišką kastinį“, kuris pažymėtas specialiu Kulinarinio paveldo fondo ženklu ir kuriam jau nuo 2014 01 31 suteiktas ES gastronominis „ordinas“. „Žemaitišką kastinį“ įtrauktas GTG registre, kastinio pakuoję galima ženklinti Garantuoto tradicinio gaminių ženklu, kad visi vartotojai valgydami žinotų, jog tai ne paprastas gaminys, o susietas su giliomis tautos tradicijomis ir žemaitiškoju kulinariniu paveldu.

Neseniai įmonėje buvo nuosirdžiai padėkota valgyklos vedėjai Emilijai Jasaitėi, virtuvės darbuotojui Albertui Jonušui, projekto vady-

bininkei Irenai Baltrušaitienei, dizaineriui-techniniam darbuotojui Karoliui Untuliui, lydytų-fasuočių sūrių cecho gamybos vadovei Renatai Bučiuvienei už kruopštų ir atsakingą darbą, įregistruojant į Garantuotų tradicinių gaminių registrą „Žemaitijos pieno“ produktą „Žemaitišką kastinį“ kaip „Garantuotas tradicinis gaminys“ Europos Sąjungoje.

Padėkos raštus įteikė Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė ir įmonės gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 18/2014

2014 m. sausio 10 d.

kuriuo garantuotų tradicinių gaminių registre įregistruojamas pavadinimas [Žemaitišką kastinį (GTG)]

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų⁽¹⁾, ypač į jo 52 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 50 straipsnio 2 dalies b punktu, Lietuvos paraiška įregistruoti pavadinimą „Žemaitišką kastinį“ paskelbta Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje⁽²⁾;

(2) prieštaravimo pareiškimų pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 51 straipsnį Komisija negavo, todėl pavadinimas „Žemaitišką kastinį“ turi būti įregistruotas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede nurodytas pavadinimas įregistruojamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. sausio 10 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

Pagerbti labiausiai prie „Metų gaminio 2013“ prisidėję darbuotojai

Kaip jau skelbta praėjusioje „Pienininkystės“ laikraštyje, net keturi įmonės gaminiai mūsų šalyje įvertinti geriausiaisiais.

Aukso medaliais apdovanoti 10 proc. jogurtinė „Žemaitijos“ grietinė, „Magija“ glaistytas varškės sūrelis su kakava ir šokolado gabaliukais ir ekologiškas natūralus jogurtas „Dobilas“.

Sidabro medaliu įvertintas ekologiškas varškės sūrelis „Dobilas“

su vanile.

Neseniai įmonėje pasidžiaugta aukščiausiais apdovanojimais, o darbuotojams, labiausiai prisidėjusiems prie svaraus laimėjimo, palinkėta ir toliau garsinti gerą bendrovės vardą bei įteiktos padėkos už pelnytus medalius: II grupės Jogurtų pardavimų ir rinkodaros vadovui/Brendo „Dobilas“ valdytojui Mindaugui Baltrušaičiui, III, IV, V grupių produktų pardavimų ir rinkodaros vadovei/

Brendo valdytojai Eglei Jurkšaitytei, I grupės glaistytų sūrelių, varškės desertinių produktų pardavimų ir rinkodaros vadovei/Brendų „Magija“, „Lankų“, „Pinas“ valdytojai Jolitai Gedgaudienei, meistrui Vaidotui Ruškiui, meistrei Eugenijai Gedvilienei, produktų vystymo technologei Astai Urnienai, dizaineriui Giedrei Šeputienei, dizaineriui-techniniam darbuotojui Karoliui Untuliui, gamybos darbininkui Vaidui Eringiui, operatoriui

Karoliui Šimkui, gamybos darbininkui Egidijui Gedvilui, aparatininkui Rolandui Beržiui, aparatininkui Rolandui Gelvinauskui, aparatininkui Vytautui Zikui, aparatininkui Gintarui Šiauliui, operatoriai Sigitai Molienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ mikrobiologei Židritei Bumblienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ laborantei Juzefai Gražinai Tupikienei, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“

laborantei Stanislavai Binzienei.

Toje pačioje šventėje buvo pagerbti ir pasveikinti vasario mėnesio jubilatai ir darbo sukaktuvininkai.

Padėkas įteikė bei sėkmės darbams bei kūrybingiems darbuotojams palinkėjo logistikos direktorius Marius Dromantas, pardavimų ir rinkodaros direktorius Renatas Alekna, gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas, Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė ir vyr. buhalterė Dalia Gecienė.

Šventėje pagerbti labiausiai prisidėję prie pelnytų apdovanojimų „Lietuvos metų gaminys 2013“ darbuotojai ir pasveikinti vasario mėnesio jubilatai bei darbo sukaktuvininkai.

Vasarį savo jubiliejinus gimtadienius arba sukaktis šventė 7 ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejus šventė **Danutė Radžvilienė**, gyvenanti Telšių rajone, Kaunatavos kaime; **Zita Matūzienė**, gyvenanti Raseinių rajone, Paliepių seniūnijoje, Slabados kaime; Šilutės rajono Jonaičių kaimo ūkininkė **Virginija Platakienė**; Šilutės rajono Žemaičių Naumiesčio seniūnijos Galnės kaimo ūkininkė **Irena Petrauskienė**; **Tautginas Jonutis** iš Plungės rajono Šateikių seniūnijos Kadaičių kaimo ir **Arvydas Pasmokis** iš Anykščių rajono Viešintų seniūnijos Karūnių kaimo.

60 metų sukako ūkininkui **Piotrui Braziui** iš Šilutės rajono Pagrynių kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Gvidas Domarkas, Vidmantas Bajarūnas, Artūras Titiškis, Petras Kulvietis ir Jolanta Lekienė.

Ten, kur kvepia pyragai...

Virginija Platakienė ir Petras Kulvietis.

Baigusi studijas, Virginija Platakienė kurį laiką dirbo ir gyveno Klaipėdoje. Tik kiek vėliau būsima ūkininkė atsikėlė į tėviškę Jonaičių kaime, kuriame įkūrė ūkį ir su vyru Vytautu jį plečia bei puoselėja jau 20 metų.

Pieną ūkininkai visą laiką tiekia tik „Žemaitijos pienui“. Virginija džiaugiasi ne tik užaugintais trimis vaikais: Viliumi, Jurgita ir Inga, bet ir mažuoju anūkiu Džiugu, kuris skaičiuoja savo antuosius metukus. Apsilankęs pas senelius berniukas visada drąsiai apžiūri močiutės auginamus gyvulėlius, mielai įsiropštų ir į ūkyje stovintį senelio traktorių. „Pirmasis ištartas vaiko žodis buvo „traktorius“, — apie mylimą vaikaitį pasakojo Virginija. Taip pat Virginija, pasak jos mamos, yra puiki šeiminkė, mokanti kepti labai gardžius pyragus.

Akį džiugina darbščių rankų rezultatas

Tautgino ir Genutės Jonučių ūkis įsikūręs Plungės rajone, Kadaičių kaime. Išpuoselėta, darbščių ir rūpestingų rankų prižiūrima ūkininkų šeimos sodyba glaudžiasi šalia Tautgino tėvėlių namų.

Nuo pat jaunystės Tautginas noriai dirbo tėvų ūkyje, taip pamažu perimdamas ūkininkavimo patirtį, puoselėdamas atsakingą požiūrį į kasdienį darbą. Kurį laiką būsimas ūkininkas mokėsi Klaipėdos miesto 14-oje profesinėje technikos mokykloje, kur įgijo suvirintojo specialybę. Teko atlikti ir karinę tarnybą tuometėje armijoje. Kiek vėliau, su žmona įkūrė savo ūkį, kuris daugiau kaip 20 metų pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

Seimoje užaugo trys dukros. Laura, baigusi studijas Mykolo Romerio universitete, gyvena ir dirba Vilniuje. Eglė studijuoja

Klaipėdoje. O Diana šiuo metu gyvena užsienyje, augina dar metukų neturintį sūnelį Matą, kuriam kiek ūgtelėjus planuoja baigti pradėtas studijas Klaipėdos universitete. „Darbščios dukros visada padėdavo ūkio darbuose, būdavo pagrindinės pagalbininkės“, — džiaugėsi mama Genutė.

Tautginas ne tik sugeba puikiai ūkininkauti, bet randa laiko ir kitiems širdžiai mieliems pomėgiams. Sodybą puošia ūkininko pastatyta ir įrengta pavėsinė su medžio dirbiniais puoštu židiniu, rankų darbo mediniais baldais. Visai neseniai baigtas statyti garažas — taip pat Tautgino darbš-

Tautginas Jonutis.

čių rankų rezultatas. Džiaugiasi šeimyna ir šalia namo įrengtu apšildintu šiltnamiu. Jaunystėje tėvėlių padovanota gitara paskatino Tautginą išmokti ją groti, todėl dar ir šiandien ūkininkas esant progai mielai perbraukia per stygas.

Ūkiui — per 20 metų

Likimas lėmė, kad būsimo ūkininkas Piotras Brazys gimė ir užaugo Sibiro krašte. Kartu su artimaisiais grįžęs į Lietuvą, baigė studijas tuomečiame Smalininkų žemės ūkio mechanizacijos technikume. Kurį laiką dirbo Šilutės tarybiniame ūkyje-technikume.

atsakingai ūkininkaudamas Piotras pasinaudojo ES parama ir įgyvendino Nitratų direktyvą, modernizavo ūkį. Darbščiam ūkininkui visada pagelbsti ir žmona Liuba.

Brazių šeimoje užaugo trys vaikai: Oksana gyvena ir dirba Šilutėje, Inesa — baigusi studijas Klaipėdoje šiuo metu dirba juriste, sūnus Andrius — taip pat gyvena ir dirba Klaipėdoje. Ūkininkai džiaugiasi, kad vaikai neišvyko iš Lietuvos ir savo gyvenimus kuria

visai netoli tėviškės. Į svečius pas senelius dažnai atvyksta anūkai Simona, Martyna ir Rytis, kurie su didžiausiu smalsumu apžiūri ūkyje augančias karvutes ir veršelius. „Ryčiui net akytės blizga, kaip norėtų, kad kas traktoriumi pavėžintų“, — pasakojo Liuba.

Ūkininkų Piotro ir Liubos rankose darbai tirpte tirpsta. Tai akivaizdžiai matoma, pažvelgus į tvarkingą fermą ir su meile puoselėjamą sodybą. Vienas iš artimiausių ūkininko planų — pasistatyti garažą technikai.

Puoselėja prieraišumą ir meilę žirgams

Arvydo ir Ritos Pasmokių ūkis įsikūręs Anykščių rajone, Karūnių kaime esančiame vieniemyje, į kurį darbšti šeima atsikėlė pradėjus irti kolūkiams. Pasmokiai visada gyvena ūkiškai, laikydavo 4-6 karves. Pamažu ūkis, prižiūrimas darbščių rankų, išaugo.

Arvydas, pasinaudojęs ES parama, įgyvendino Pieno direktyvos programą, įsigijo technikos kasdieniams darbams nudirbti. Ūkininkauti padeda ir žmona Rita, kuri dar dirba ir Kupiškio veterinarijos tarnyboje. Vaikai Sigita ir Vytautas taip pat visada prikimba tėveliams ūkio darbuose.

Iki tapdamas ūkininku, Arvydas ilgą laiką dirbo „Želvos“ bei „Viešintų“ kolūkiuose fermos vedėju, buvo atsakingas už Lietuvos sunkiųjų arklių veislės ristūnų priežiūrą ir treniravimą. 1988 m. Utenoje būsimo ūkininkas laimėjo žirgų augintojų prizą. Meilę ir prieraišumą šiemis tauriems gyvuliams Arvydas puoselėja visą gyvenimą. Dar ir šiandien ūkyje išvystume apie dvidešimt Lietuvos sunkiųjų veislės arklių kaimenę, kurių nė vieno neaplenkia rūpestingo šeiminko dėmesys ir rūpestis.

Ūkininko triūsas nelieka nepastebėtas. Augintinių dėka laimėtas ne vienas apdovanojimas, iš jų praėjusiais metais įteikti prizai už

Arvydas Pasmokis.

gražiausią sunkiųjų veislės arklių ir už gražiausius pakinktus. Turbūt ne vieną šmaikščią istoriją Arvydas šiandien galėtų paporinti apie auginamus ristūnus ir apie savo dėdę Joną, kuris taip pat itin mėgo šiuos gyvulius.

Svajonė — vandens lelijomis žydintis tvenkinys

Kurį laiką Irena ir Vitas Petrauskai gyveno Degučiuose, prieš beveik dvidešimt metų atsikėlė į Galnės kaime (Šilutės r.) esančią seną sodybą. Pamažu darbščių rankų, kantrybės ir sumanumo dėka Irena ir Vitas kūrė, didino bei puoselėjo pienininkystės ūkį.

Naujai pastatė ir puikiai įsirengė namą, taip pat pasistatė tvarkingus ūkinius pastatus, fermą bei angarą technikai laikyti, o pasinaudoję ES teikiama parama, įgyvendino Pieno ir Nitratų direktyvas bei Žemės ūkio valdų modernizavimo programą.

Atsakingai ūkininkaudami, rūpinamiesi prižiūrimų gyvulių geroje, ūkininkai įrengė ir 120 metrų vandens gręžinį. Džiaugiasi šeimyna ir atnaujintu vasarnamiu. Irenos įgyta patirtis, dirbant gyvulių produktyvumo kontrolės specialiste, praverčia kasdieniuose ūkio darbuose ir šiandien. Daugiau kaip 16 metų ūkininkai pieną tiekia „Žemaitijos pienui“.

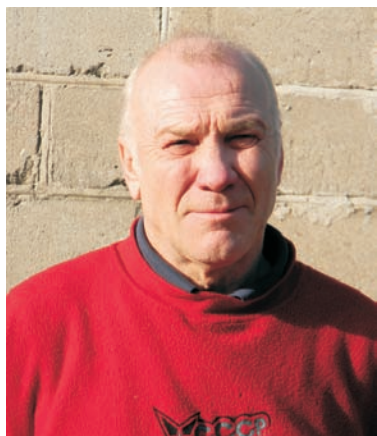
Darnioje Petrauskų šeimoje užaugo trys vaikai. Dukra Silvija, baigusi studijas Klaipėdos universitete, padeda tėveliams tvarkyti ūkio buhalterinę apskaitą. Lina —

abiturientė, o baigusi mokslus planuoja studijuoti maisto technologiją. Sūnus Mindaugas įsikūrė Degučiuose esančioje senelių sodyboje, šiuo metu dirba vairuotoju. Gausioje ir draugiškoje ūkininkų šeimoje augančios trys anūkės — Alvilė, Kamilė ir mažoji Leticija — tikras senelių džiaugsmas.

Nežiūrint į tai, kad klestinčiam pienininkystės ūkiui kiekvieną dieną reikia skirti daug atsakingo darbo, Irena ir Vitas randa laiko ir laisvalaikiui — nuvyksta į Druskininkus ar su artimų bičiulių draugija laivu persikelia į Nidą. Itin geru žodžiu Irena mini darbščią pagalbininkę ūkyje Ritą Kulešienę. Norisi tik palinkėti, kad išsipildytų Irenos pamažu audžiama svajonė — šalia namų įrengti tvenkinį, pasidabinusį margaspalių vandens lelijų žiedais.

Irena Petrauskienė su vyru Vitu ir anūke Kamile.

Piotras Brazys.

Ilgą laiką gyvenę mieste, Piotras ir Liuba Braziai vis dėlto nutarė persikelti į Pagrynių kaimo vienių (Šilutės r.), kuriame įkurtas ūkis šiandien skaičiuoja jau daugiau nei 20 metų. Sumaniai ir

Vaikai — didžiausi pagalbininkai

Gražią sukaktį vasario mėnesį švenčiančios Zitės Matūzienės ūkis įsikūręs Raseinių rajone, Šlabados kaime, visai šalia tėviškės. Baigusi studijas Tytuvėnų žemės ūkio technikume, būsima ūkininkė kurį laiką dirbo Paliepių seniūnijoje, buvusiam „Laisvės“ kolūkyje fermos vedėja.

Zita Matūzienė.

Kaip ir ne vieną šių dienų ūkininką, Zitą ir Petrą Matūzus nykstantys kolūkiai pastūmėjo pradėti savarankiškai ūkininkauti. Įgyvendinę ES paramą, skirtą žemės ūkių valdoms modernizuoti, sumanūs ūkininkai įsigijo būtinos technikos: traktorių, vyniotuvą.

Darnioje šeimoje užaugo trys vaikai. „Sūnus Edgaras visada šalia, visuose darbuose kartu“, — džiaugėsi mama. Ernestas ūkininkauja savarankiškai, tačiau mielai atskuba tėveliams į pagalbą. Dukra Edita, kai tik randa laisvesnio laiko nuo darbų, taip pat mielai pagelbsti, o jos sūnelis Matas — tikras džiaugsmas senelių namuose. „Užaugęs būsiu ūkininkas“, — su šypsena atskleidžia anūkelio planus močiutė.

Zita dar studijų laikais lankė chorą, mėgo dainuoti. Šiandien nuoširdi, linksma ir kruopšti kiekviename kasdieniame darbe Zita propaguoja sveiką gyvenimo būdą bei subalansuotą mitybą. Juk sveikata — didžiausias mūsų turtas, o šalia esantys laimingi ir rūpestingi artimieji — tikra laimė.

Norėtų daugiau laiko skirti knygoms

Danutės Radžvilienės ir Gražvydo ūkis įsikūręs jaukiame Kaunatavos kaimo vienkiemyje (Telšių r.), apgaubtame dosnios Žemaitijos gamtos.

Klestinčiame ūkyje pastatyta nauja ferma, įgyvendintos ES Pieno ir Nitratų direktyvų programos, artimiausiuose planuose — ūkio modernizavimas. Visą laiką darbštūs ūkininkai pieną tiekia tik „Žemaitijos pienui“.

Gražiai sutariančioje darnioje šeimoje užaugo trys dukros. Vyresnėlė Sandra šiuo metu dirba ir gyvena Šilalėje, Rugilė — studijuoja Klaipėdos universitete. Jauniosioji — devynmetė Skaitė — tikras tėvelių džiaugsmas namuose. Mažoji moksleivė gražiai piešia ir noriai dainuoja. „Tikriausiai paveldėjo iš tėvelio, — su šypsena pasakojo Danutė. — Juk ir pats Gražvydas susirinkusių giminaičių ar artimiausių draugų rate visada noriai su visais padainuoja“.

Danutė Radžvilienė su vyru Gražvydu (dešinėje) ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriumi Mindaugu Cėjausku.

Danutė — puiki mama, darbšti šeimininkė ir atsakinga ūkininkė, kuri suspėja visur — ir į darbą vietinėje mokykloje, ir ūkio kasdieniauose darbuose. Tik vis mažiau laiko lieka knygoms pasikaityti, nors anksčiau šiam pomėgiui moteris skirdavo nemažai laisvo laiko.

Iš Bratislavos — su aukso medaliu!

Bratislavoje įvykusioje tarptautinėje maisto ir pramonės parodoje „Danubus Gastro 2014“ vieninteliai iš Lietuvos pieno perdirbėjų dalyvavo „Žemaitijos pieno“ atstovai.

Žemaičiai į parodą vežėsi kietąjį sūrį DŽIUGAS, PIK-NIK plėšomas sūrio dešrelės ir lydyto sūrio užkandį „Rambyno Snack“. Mineralinį vandenį „Tichė“ eksponavo Baltijos mineralinių vandenų kompanija.

Pasak parodoje dalyvavusio „Žemaitijos pieno“ eksporto vadybininko Mariaus Kasparo, tarp bene 1000 įvairiausių šalių stendų mūsų kėlis išsiskyrė savo patrauklumu. Daugiausia lan-

kytojų sulaukta savaitgalio dienoms — per valandą jų praeidavo apie 400. Daugeliui ypač patiko sūris DŽIUGAS, nors pagyrų sulaukė ir kiti žemaičių bendrovės produktai.

Autoritetinga komisija irgi puikiai įvertino mūsų įmonės tituluočiausią gaminį. Tarp 12 atrinktų nominantų — ne daugiau kaip 36 mėnesius brandintas sūris DŽIUGAS už išskirtinį aromatą ir skonį be laktozės ar konservantų bei natūralią spalvą pelnė aukso medalį.

Prasmingi socialinės akcijos penkeri metai „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“

Išskirtinė šalyje socialinė akcija „Telšiuose antrą klasę baigi — plaukti moki!“ pradėta organizuoti 2010 metais. Vadinasi, jau beveik visas penkmetis pralėkė, kai „Ateities“ pagrindinės mokyklos baseine rajono bendrojo lavinimo mokyklų antrokėliai mokomi plaukti.

Pasak „Ateities“ pagrindinės mokyklos direktorės pavaduotojos Ritos Motiejūnienės, plaukti jau išmoko 1484 antrųjų klasių moksleiviai. Prie jų, mokslo metams baigiantis, prisidės dar 240 vaikų. Vadinasi, per penkmetį, arba ketverius mokslo metus, plaukimo mokymo programos neabejotiną praktinę naudą bus patyrę 1724 moksleiviai.

Kaip prisimena „Ateities“ pag-

rindinės mokyklos direktorė Virginija Stanienė, mokyti antrokėlius plaukti pirmiausia kilo idėja „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkui Algirdui Pažemėckui. Už tai ne tik ji dėkinga, bet ir vaikai bei jų tėveliai.

2010-aisiais metais šią socialinę akciją įgyvendino vien įmonė ir mokyklos bendruomenė, o 2011-aisiais prisijungė rajono Savivaldybė, kartu pasirašydama trišalę bendradarbiavimo sutartį. Visi akcijos partneriai puikiai sutaria, todėl jaunųjų plaukikų mokymo programa įgyvendinama be kliuvinių.

„Šią tėvelių ir vaikų pamėgtą socialinę akciją turėtume pratęsti ir kitais metais“, — mano akcijos koordinatorius ir PIK-NIK rinkodaros ir pardavimų vadovas Vytau-

tas Oleškevičius. Jo manymu, socialinės akcijos nauda antrokėliams yra neįkainojama. Juk plaukimas augančiam organizmui naudingas visapusiškai, o kur dar nauji potyriai, varžybų azartas ir sutikti draugai. Plaukimo pamokos visiems pravers gyvenime: gal jos padės ir draugą plaukti pamokyti, gali tekti ir kažkam pagalbos ranką vandenyje ištiesti.

O šiuo metu vaikai džiaugiasi baseino malonumais ir akylių plaukimo trenerių Ingos Zeniauskiės, Lilijos Puodžiukaitienės ir Vytauto Mickaus padedami, rodo ką išmokė. Tai geriausiai pastebima parodomosiose plaukimo varžybose. Šių mokslo metų pirmojo pusmečio plaukimo programą baigę mažieji plaukikai pasirodė visiškai neseniai — sausio 31-ąją

ir vasario 3-ąją.

Baseine rungėsi Varnių Motiejaus Valančiaus gimnazijos, Žarėnų „Minijos“ vidurinės, „Germanoto“, Pavandenės, Janapolės, Kaunatavos, Nevarėnų, Buožėnų, Viešvėnų pagrindinių, Ryškėnų, „Saulėtekio“ pradinė mokyklų vaikai. Prie jų prisijungė Ubiškės mokyklos-darželio, Vaikų su negalia centro ir Specialiosios mokyklos jaunieji plaukikai.

Į baseiną atvyko ne tik mokinius lydintys mokyklų darbuotojai, bet ir tėveliai. Pastarieji ypač džiaugėsi matydami, kaip energingai nusiteikę rungtyniavo jų atžalos. Plaukimo trenerių darbo rezultatai buvo akivaizdūs, stebint kai net silpnėsių fizinių galių vaikai sugebėjo savarankiškai be sustojimo nuplaukti 25 metrų baseino

ruožą.

Po varžybų įvyko nuotaikinga šventė, kurios simboliu yra tapęs PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių personažas Žirafa. Vaikai džiaugėsi generalinio rėmėjo — „Žemaitijos pieno“ apdovanojimais: vardiniais diplomais su nuotraukomis, firminiais pakabukais, spalvinimo knygelėmis ir, žinoma, gardžiosiomis PIK-NIK plėšomo sūrio dešrelėmis.

Iš kiekvienos grupės, Žirafai padedant, atrinkta po du geriausius plaukikus, kurie gegužės 16-ąją dalyvaus finaliniame plaukime ir varžysis dėl geriausių šių metų plaukiko vardo.

„Pienininkystės“ informacija

Parodomosiose plaukimo varžybose išaiškinami geriausieji, kurie rungsis finale.

Jaunieji plaukikai su PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių personažu Žirafa.

Kinai laukia kokybiškų lietuviškų maisto produktų

Vasario 6 d. Žemės ūkio ministerijoje žemės ūkio viceministras Mindaugas Kuklierius susitiko su Kinijos ambasadoriumi Lietuvoje J.E.Zengwen Liu.

Naujų rinkų paieška sparčiai augančiuose pasaulio regionuose yra vienas iš Žemės ūkio ministerijos (ŽŪM) prioritetų. „Daug dirbame, siekdami Kinijos vartotojus supažindinti su itin kokybiška lietuviška žemės ūkio ir maisto pramonės produkcija, dalyvaujame parodose Kinijoje. Štai vasaros pradžioje kartu su Ūkio ministerija ir Lietuvos įmonėmis ketiname mūsų šalį pristatyti Ningbo parodoje“, — sakė viceministras M.Kuklierius, taip pat informavęs, kad jau trečius metus iš eilės ŽŪM atstovai vyksta į Kinijos ir Rytų bei Centrinės Europos šalių žemės ūkio prekybos ir ekonomikos bendradarbiavimo forumą. Šiais metais ŽŪM planuoja Kinijoje įsteigti ir žemės ūkio atašė pareigybę.

Ambasadorius Zengwen Liu pasidžiaugė mūsų šalyje ką tik įkurta Lietuvos-Kinijos verslo taryba, kuri telks į Azijos rinkas žengiančius ir čia jau dirbančius verslininkus.

Svečias neslėpė, kad jam patinka visi lietuviški produktai, nes jie puikios kokybės. „Tačiau šiems produktams trūksta žinomumo ir su jais būtinai reikia supažindinti Kinijos žmones. Atkreiptinas dėmesys, kad kinams reikia ne paprastų, o su ryškiu tradiciniu prieskoniu produktų“, — kalbėjo ambasadorius. Jo nuomone, Lietuvos ir Kinijos bendradarbiavimas žemės ūkio srityje turi didžiausią potencialą tarp kitų sektorių. „Mūsų šalis labai rimtai žiūri į šį bendradarbiavimą“, — padėtį charakterizavo ambasadorius.

2012 m., palyginti su 2011 m., lietuviškų produktų eksportas į Kiniją padidėjo daugiau nei 3 kartus ir sudarė 10,1 mln. eurų. Pažymėtina, kad eksportuojamų į Kiniją žemės ūkio ir maisto produktų asortimentas nėra gausus. Daugiausia išvežta šaldytų mėlynų (90 proc. viso eksporto į Kiniją), tačiau Lietuvos eksportuotojai gali pasiūlyti nepalyginamai platesnį produktų asortimentą.

Viceministras M.Kuklierius apgailestavo, kad galimą sėkmingą bendradarbiavimą su Kinija kol kas apsunkina eksporto certifi-

katų tvirtinimo tvarka. Kinijos Generalinės kokybės ir karantino inspekcijos administracija jau yra patvirtinusi žuvų produktų eksporto sertifikatus, tačiau vis dar tebe laukiama galutinio lietuviškų pieno, kiaušienos produktų sertifikatų patvirtinimo. „Gavę sertifikatus, tikrai pasirūpinsime, kad ant kinų stalo netrūktų kokybiškų lietuviškų produktų“, — kalbėjo ambasadoriaus paramos įveikiant biurokratinis slenksčius paprašęs viceministras.

Pakvietęs Kinijos delegaciją atvykti į balandžio 3-5 d. Kaune ŽŪM organizuojamą tarptautinę žemės ūkio ir maisto pramonės parodą „AgroBalt 2014“, viceministras M.Kuklierius atkreipė dėmesį, kad jos metu su Kinijos žemės ūkio ministerijos atstovais būtų galima aptarti ir apibendrinti 2012-2013 metų bendradarbiavimo veiksmų plano žemės ūkio srityje įvykdymą ir aptarti naujo plano projektą. Abi ministerijos, pasirašiusios bendradarbiavimo veiksmų plano susitarimą, 2012-2013 metais įgyvendino tikrai nemažai veiklų: dalyvavo parodose, seminaruose, keitėsi informacija.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Valstybei reikės gražinti žemės ūkio paskirties žemę, jeigu jos bus įsigyta daugiau nei 500 hektarų

Žemės ūkio ministerijos teikimu Lietuvos Respublikos Vyriausybė vasario 5 d. patvirtino naujas taisykles dėl atlyginimo asmenims už valstybės nuosavybės paimtą žemės ūkio paskirties žemę.

Pagal nuo sausio 1 d. įsigaliojusio Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo laikinojo įstatymo nuostatas, asmuo ar su juo susiję asmenys negali nuosavybės teise įsigyti daugiau kaip 500 ha. Jeigu asmuo įsigyja daugiau žemės ūkio paskirties žemės, nei leidžia įstatymas, viešąjį interesą ginantis prokuroras kreipiasi į teismą dėl viršijančio žemės ploto paėmimo ir perdavimo valstybės nuosavybės. Priimtas Vyriausybės nu-

tarimas „Dėl atlyginimo asmenims už valstybės nuosavybės paimtą žemės ūkio paskirties žemę taisyklių patvirtinimo“ nustato tvarką, kaip tokiu atveju yra asmeniui atlyginama už valstybės nuosavybės paimtą žemės plotą.

Asmuo, kurio atžvilgiu yra priimtas teismo sprendimas paimti žemės sklypą valstybės nuosavybės, kreipiasi į Nacionalinę žemės tarnybą (NŽT), pateikdamas duomenis, reikalingus nustatyti atlyginimo dydį. NŽT apskaičiuoja atlygintiną sumą už valstybės nuosavybės paimtą žemės sklypą. Asmeniui atlygina paimto žemės ploto žemės įsigijimo kainą arba vidutinę rinkos vertę, kurios dydis nustatomas pagal Žemės verčių zonų žemėlapius, jeigu vidutinė rinkos vertė yra mažesnė. Atlygintina suma išmokama iki kitų kalendorinių metų lie-

pos 1 d.

„Tai dar vienas papildomas saugiklis, kad mūsų šalies ir užsienio šalių piliečiai nespekuliuotų žemės ūkio paskirties žeme. Sis Vyriausybės nutarimas suteikia valstybei teisę paimti savo nuosavybės žemės ūkio paskirties žemę, jeigu įstatymų nepaisantis žmogus jos įsigijo daugiau nei leidžiama, t.y. daugiau nei 500 ha“, — sakė žemės ūkio ministras prof. Vigilijus Jukna.

Taip pat Vyriausybės 2000 m. gruodžio 15 d. nutarimu Nr. 1458 „Dėl konkrečių valstybės rinkliavos dydžių ir šios rinkliavos mokėjimo ir gražinimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimu patvirtintas valstybės rinkliavos dydis už Nacionalinės žemės tarnybos išduodamą pažymą apie asmenų pirmumo teisę pirkti parduodamą žemės sklypą. Šios rinkliavos dydis — 90 Lt.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Pieno gamintojams pradedama mokėti nacionalinė parama už pieną

Jau vasario mėnesį daugiau nei 50 tūkstančių pieno gamintojų bus pradėta mokėti 2013 metų pereinamojo laikotarpio nacionalinė parama už pieną. Išmokos dydis — 65 Lt už atskaitos laikotarpiu (2006-2007 kvotos metais) parduoto pieno toną.

Paramos už pieną mokėjimo taisyklės yra patvirtintos 2014 m. sausio 29 d. žemės ūkio ministro prof. Vigilijaus Juknos įsakymu Nr. 3D-58. Pagrindiniai reikalavimai atsietajai nacionalinei paramai už 2013 metus gauti (anksčiau — atsietosios papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos už pieną) liko tokie patys, kaip ir 2012 m. Parama bus mokama tiems gamintojams, kurie 2006-2007 kvotos metais pardavė pieną ir 2007 m. kovo 31 d. turėjo nustatytą 2006-2007 kvotos metams pieno gamybos kvotą, įregistruotą Kvotų administravimo

informacinėje sistemoje. Be to, pretendentai į nacionalinę paramą už pieną turi būti įsiregistravę valdos valdytojais arba partneriais Žemės ūkio ir kaimo verslo registre. Valdos, kurioje pieno gamintojas registruotas valdytoju arba partneriu, valdytojas turi būti 2013 metais deklaravęs žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotus.

„Gamintojams, atitinkantiems visus reikalavimus, jokių prašymų ar paraiškų teikti nereikia. VĮ Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centras apskaičiuotas išmokas sumas perduos Nacionalinei mokėjimo

agentūrai, kuri išmokas perves į gamintojų sąskaitas“, — atkreipia dėmesį ministras V.Jukna.

Išmokos nebus mokamos gamintojams, kurie yra patvirtinti paramos gavėjais pagal Lietuvos kaimo plėtros 2007-2013 metų programos priemonę „Ankstytas pasitraukimas iš prekinės žemės ūkio gamybos“. Šių gamintojų išmokas už pieną gaus jų ūkių perėmėjai, tačiau tik tuo atveju, jeigu perims kvotas.

Pieno gamintojai, atitinkantys nustatytus reikalavimus, tačiau dėl įvairių priežasčių negavę išmokų vasario-kovo mėnesiais, iki š.m. gegužės 31 d. galės teikti prašymus dėl paramos skyrimo savivaldybių žemės ūkių skyriams.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primername, kad iki gegužės 1-osios Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai, iki 2 procentų Jūsų pernai sumokėtos pajamų mokesčio sumos. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt. Pernai tam skyrėme 17 tūkst. 504 litų.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau — AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokestį suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokestį suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau — Prašymas), kurį gali pateikti teritorinei VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

- teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);
- ataskaitinį mokestinį laikotarpį (2013 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2013 metų mokestinio laikotarpio — iki 2014-05-01).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g.73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), 8~610 08187 (Rigilda).

Skiriantysis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčių sumos žmogus „neparanda nė cento“, tačiau geros valios dėka paramia savo bendruomenės narius, kuriems ta parama labiausiai reikalinga. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

Kaip atpažinti Mortellaro ligą?

(Pabaiga. Pradžia Nr.1)

Gydyti galima ir pastomis (pvz., Novaderma), kurias galima tepti esant dideliems pažeidimo plotams ar lėtiniu atveju. Tačiau buvo įrodyta, kad naudojant šią terapiją, vaistai negali pasiekti giliai įsiskverbusių bakterijų, todėl būtinas tvarstis, kurį reikėtų nuimti po 3-5 dienų ir pakeisti.

Gydymo efektyvumas pastebimas jau po savaitės. Jei taikomas gydymas neveiksmingas, kaip paskutinė išeitis taikomos papildomos antibiotikų injekcijos. Naudojami veterinariniai vaistai, kurie patvirtinti specialiai tai dermatito rūšiai. Ši terapija gali būti atliekama užtrūkimo laikotarpiu, lėtine forma sergantiems gyvuliams. Be

to, ji turėtų būti pakankamai ilgai taikoma (ne trumpiau kaip 3 dienas), o tai svarbu ir siekiant išvengti atsparumo vaistams išsivystymo. Jokiu būdu žaizdos negali būti apdegintos. Tai būtų nušizengta ir gyvūnų gerovei, ir beprasmiška kova su giliai įsiskverbusiomis bakterijomis, nes nudeginamas tik paviršinis sluoksnis.

Bandos sveikatos gerinimas
Dažnai pakanka elementarių priemonių, kad bandos sveikata pagerėtų. Aptiktą konkrečią problemą turėtų įvertinti specialistai. Būtų naudinga, kad bandos sveikatingumą įvertintų nepriklausomi stebėtojai — konsultantai.

Tvarto dangos užterštumo įvertinimas ir atsparumas

slydimui

Visų pirma, turi būti patikrinti naudojamo skreperio darbo dažnis ir kokybė. Jei skreperio arba valymo roboto darbas kokybiškas, žymiai sumažėja nagų puvinio ir kitų infekcinių kojų ligų plitimas.

Guoliaviečių išmatavimai
Kad būtų mažesnės finansinės išlaidos, dažnai padaromos nepatogios, trumpos guoliavietės — tai dažnos klaidos, turinčios milžiniškos įtakos patogiam gyvulio poilsiui.

Guoliaviečių švara ir patogumas

Švaros palaikymas yra vienas iš galimų greitų ir įgyvendinamų sprendimų — reguliarius valymas ir

dezinfekcija yra labai svarbūs veiksniai. Kitas svarbus veiksnys — ventiliacija. Gaivesnis oras tvarte, ypač vasarą, gali padėti pagerinti nagų sveikatą, pašarų sunaudojimą ir pieno primilžį. Labai svarbi yra nagų higiena. Tvarto grindų paviršiaus valymas, švaros palaikymas naudojant dezinfekavimo priemones (registruotus biocidus!) turi teigiamą poveikį.

Dar viena iš nagų ligų profilaktikos priemonių — dezinfekavimo vonelės. Jas rekomenduojama įrengti grįžimo iš melžimo

aikštelės tako gale. Galima naudoti ir čiuzinius, prisotintus dezinfekuojamojo tirpalo. Gydymui naudojamas vonelės reikia ruošti naudojant tik registruotus biocidus arba veterinarijos gydytojo specialiai nurodytus preparatus, atsižvelgiant į išlauką. Vaistai turi įtakos nagų sveikatos būklei, tačiau visišką ligos išgydymo nereikėtų tikėtis, nes tik visų veiksmų visuma, iš kurių svarbiausia yra profilaktika, gali duoti gerų rezultatų.

Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnyba

UAB AGROINFO žemės ūkio srityje dirba jau dešimtmetį. Per tą laiką, betarpiškai dirbdami su ūkininkais ir bendrovėmis, sukaupėme nemažai žinių ir patirties, tapome vieni iš GERIAUSIŲ pieno ūkių aptarnavimo rinkoje. Savo klientams siūlome sprendimus, padedančius pažangiems ūkiams augti ir didinti savo ūkio efektyvumą.

Pagrindinė įmonės UAB AGROINFO kompetencija — pieno ūkių technologinis konsultavimas, aptarnavimas ir fermų projektavimas. Mūsų specialistai patars gyvulių veisimo, bandos ir šėrimo proceso valdymo klausimais. Siūlome pažangius sprendimus veršeliams auginti: krekenų girdymo sistemas, pieno pasterizatorius, grupinius ir vienviečius veršelių namelius, girdyklas veršeliams ir karvėms, fiksavimo tvoreles.

Mūsų diegiami sprendimai skirti greitam pieno ūkio efektyvumui pakelti. Visi produktai, kuriuos JUMS siūlome, yra greito atsipirkimo.

Daugiau informacijos apie įmonę UAB AGROINFO rasite puslapyje www.agroinfo.lt

Telefonai pasiteirauti: 8~628 21289; 8~606 61969.

UAB „Avena“

Parduotuvė:

Raudondvario pl. 212 b, Kaunas

Sandėlis:

Kalvarijos g. 128, Kaunas

Tel. +370 618 27016

Tel. +370 686 48419

WWW.AVENA.LT

- Prekės melžimo higienai
- Plovikliai pieno linijoms
- Prekės galvijų priežiūrai

- Gyvūnų identifikacija
- Elektriniai aptvarai
- Kirpimo mašinos
- Girdyklos, saitai

Jeigu Jums kyla įvairiausių klausimų, susijusių su gyvulių sveikata, karvių produktyvumu ir pieno kokybės gerinimu, pasiūlykite temų, kurias galėtumėte kvalifikuoti specialistai.

Rašykite el.paštu: lpua.info@gmail.com arba skambinkite telefonu (8~444) 22391. Lauksime! Kurkime laikraštį kartu!

Redakcinė kolegija

Skelbimai

Parduoda

Nekilnojamąjį turtą

Tvarkingą sodybą Pasvalio rajone, Sodelių kaime. Yra 23 a žemės, dviejų aukštų mūrinis namas. Tel. 8~614 39214.

Techniką

7 tonų kratytuvą ir 4 tonų traktorinę priekabą. Tel. 8~610 42246.

Priekabą 2PTS-4 (didžioji, ant žiedo), kultivatorių KPS-4 (prikabinamas), grūdų sėjamąją SZ-3,6 (rusišką). Tel. 8~617 15920.

Ryšulinį presą „Forstrit 454“ arba keičia į traktorinę priekabą. Tel. 8~616 95823.

Kultivatorių, šienapjovę, vagotuvą-ravėtuvą, arklinį šieno grėbtuvą, kilnojamą metalinį tiltą-estakadą mašinoms remontuoti. Tel. 8~627 21996.

Traktorių T-40AM (1993 m., naujos padangos, kaina 7200 Lt), variklį MTZ-80 (mažai naudotas, kaina 3000 Lt), variklį JUMZ (dirbęs 700 motovandų, kaina 2800 Lt), savos gamybos traktorių su MTZ-80 varikliu (kaina 5000 Lt). Tel. 8~613 34236.

Kultivatorių VADERSTAD (kaina 4000 Lt), hidraulinį plaktuką mini ekskavatoriui (kaina 3000 Lt), medžio griebtuvą su rotoriumi (kaina 4000 Lt). Tel. 8~652 72842.

Kitas prekes

Aliuminę 500 l statinaite. Tel. 8~616 95823.

Geras avižas. Gali sumalti ir atvežti. Kaina sutartinė. Šieno puteklį ir keltuvą (kabinamas traktoriaus gale). Traktorių SANDEY 612 LS su priekine pakaba (techniškai tvarkingas, kaina sutartinė). Tel. 8~656 90063.

Žąsis, lietuviškas juodgalvių veislės avytės su kilmės dokumentais, ėrienos skerdieną. Tel. 8~639 89880.

Grūdų malūną (kaina 700 Lt), grūdų ventiliatorių (kaina 1300 Lt), vonią (2 t, nerūdijančio plieno, kaina 850 Lt), „bačką“ nuo kuro (3 t, kaina 850 Lt), kultivatorių (kaina 1000 Lt). Tel. 8~614 39214.

Vokišką 14 tonų priekabą; ruloną vyniotuvą „Tanko“ (ima per šoną); purkštuvą „Hardi“ (600 l); automobilį AUDI 100 C4 (turbo dyzelis); mašininę priekabėlę (3,5 m ilgio, 1,80 m pločio); vokišką pievų lygintuvą (5,20 m); dyzelinį generatorių; betono maišyklę; traktorių T-150 ir E 302 įvairias dalis; belukštes avižas (apie 7 tonas). Tel. 8~662 44960.

6 tonas miežių. Kaina 580 litų. Tel. 8~611 51306.

Šienainį baltuose rulonuose. Tel. 8~616 86617.

Perka

Techniką

Grūdų valomąją „Petkus gigant“, purkštuvą „Hardi“ (1000 l). Tel. 8~662 44960.

Gyvulius

Pieningas karves, telyčaitę. Tel. 8~662 44960.

20 karvių. Tel. 8~699 29623.

Prisiminkime kovo mėnesio šventes

Senieji mėnesio pavadinimai — Morčius, Karvelinis

Senovėje pagal kovo pradžios orus spęsta, kokie bus visi žemdirbio metai: kokia pirmoji kovo diena, toks bus pavasaris, antroji rodo vasarą, trečioji — rudėnį, ketvirtoji — žiemą.

ŠVENTASIS KAZIMIERAS (kovo 4 d.). Šis šventasis (1458-1484) yra Lietuvos didysis kunigaikštis ir Lenkijos karalius, Jogailos anūkas, Gedimino proporoanūkis, ilgai buvęs vienintelis lietuvis šventasis, ypač jaunimo, dangiškasis globėjas. 2004 m. paminėtos 400-osios jo kanonizavimo, t.y. paskelbimo šventuoju, metinės.

Nuo stogo ledo žvakėmis vidurdienį jau tiek prilauša vandens, kad žąsinas gali sočiai atsigerti. Dar ši šventė vadinama „kreivavėžių“ Kazimieru. Jau pavasariškai šilti saulutės spinduliai it aštrūs gražteliai išgraužia vėputinius, ir viena rogių kelio pusė patyžta. Išgirdus tądien vieversio giesmelę, pernelyg džiaugtis neverta — tai pranašauja nederlius metus. Ryto Aukštaitijoje sakoma: „Kiek vieversys sniego užgiedos, tiek jo dar pridės“. Kovarnių dieną reikia nors trumpam praversti tvartų duris, įleisti vidun saulės spindulėlį, pradžiuginti galvijus pirmaisiais pavasario garsais.

UŽGAVĖNĖS (kilnojama data; šiemet — kovo 4 d.) — tai mėsių laikotarpio užbaiga, Gavėnios išvakarės — linksma ir triukšminga šventė. Ja prasideda priešvėlykinio susitelkimo metas — Gavėnia. Užgavėnės visada būna antadienį. Jų papročiuose aiškiai jungiasi ikirikščioniškos ir krikščioniškos kultūros baltiškieji elementai. Net ankstyviausios Užgavėnės jau laikytos pavasario pradžia. Tai — žiemos virsmo į pavasarį šventė, žiemos palydos ir pavasario žadinimas.

PELENŲ DIENA (šiemet — kovo 5 d.) — tai pirmoji Gavėnios diena, kurios data priklauso nuo kilnojamų Velykų šventės (ji švenčiama pirmą sekmadienį po pirmutinės mėnulio pilnaties po kovo 22 dienos). Tądien (visada trečiądienį) bažnyčiose šventinami pelenai, gauti sudeginus išdžiūvusias praėjusių metų šventintus verbas, ir jais barstomos tikinčiųjų galvos, primenant, jog „dulkė esi ir dulkė virsi“. Krikščionys

bėje gavėnios laikotarpis — pusseptintos savaitės prieš Velykas — skirtas prisiminti Kristaus pasitraukimą į dykumą 40-čiai dienų prieš savo mokslo skelbimo pradžią, taipogi — atgailai bei vidiniam pasirusimui svarbiausiai krikščionių pasaulio šventei. Senieji šios dienos pavadinimai — Pelenė, Pelenija, Papelenė, Papielčius, Papielčius.

KETURIASDEŠIMTIES KANKINIŲ DIENA (kovo 10 d.). Bažnyčios liturgijoje minima grupė kankinių, IV a. atidavusių gyvybę už krikščionybės išpažinimą. Liaudyje tai — keturiasdešimties paukščių diena. Sakyta: „Kankinių garbei atskrenda 40 paukščių“. Tikėta, kad į gimtinę parskrenda jau 40 rūšių paukščių.

NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO DIENA (kovo 11 d.) — 1990 m. Seimas paskelbė apie nepriklausomos Lietuvos Respublikos atkūrimą.

ŠVENTASIS JUOZAPAS (kovo 19 d.) — Mergelės Marijos sužadėtinis, neturtingas amatininkas — dailidė, Jėzaus Kristaus žemiškasis globėjas, įtėvis, auklėtojas; taip pat ir visos Katalikų Bažnyčios globėjas (paskelbtas 1870 m.), vaikų, šeimų, vyrų globėjas. Taip pat jis — Kanados, Austrijos, Belgijos ir Peru globėjas. Šv. Juozapo kultas prasidėjo Rytuose V a.; Vakaruose jis paplito tik XV a.

PEMPĖS DIENA (kovo 19 d.). Pempės diena — gilių tradicijų pavasario šventė. Senoliai tikėdavo, kad jei šią dieną parskrenda pempės, prasidės atšilimas. O jei šią dieną giedra, tai bus pieningi metai. Šią dieną merginos šluodavo kiemus, pradėdavo tvarkyti tradicinius savo gėlių darželius, išgrėbstydavo pernykščius stagarus, supurendavo žemę. O šiaurinėje Lietuvos dalyje moterys ir daržo daigus jau sėdavo. Nuo Pempės dienos „lydeka nerštan, o gervė — raistan“.

Sniegas jau būna paprastai taip pratripęs, kad iš įmintos pėdos gali ir jautis atsigerti. Jei tą dieną giedra, galima tikėtis pieningų metų. Tą dieną moterys neverpė, kad baroniukams galva nekvaistų.

PAVASARIO LYGIADIENIS (kovo 20-21 d.) arba Lygė — dienos ir nakties ilgumas tampa vienodas — astronominė pavasario pradžia.

Nuo dabar diena jau vėl bus ilgesnė už naktį. Senovės lietuviai tikėjo, kad lygiadienio rytą išsimaudžius upėje, tekančioje iš rytų, bus tyras ir sveikas visus metus. Lygiadienio rytą saulė teka tiksliai rytuose. Toks paprotys praustis rytą užfiksuotas ir Velykų šventės metu; galbūt kažkada ikirikščioniškos Velykos buvo švenčiamos būtent šią dieną, per pavasario lygiadienį.

Šis kalendorinis virsmas švenčiamas visame pasaulyje išvakarėse, kovo 20 d., kartu su pasauline Žemės diena.

Nuo Verbų sekmadienio prasideda priešvėlykinės apeigos. Likusi iki Velykų savaitė vadinama Didžiąja, Šventąja arba Kančios. Liaudyje ši savaitė buvo pagrindinio tvarkymosi po žiemos metas.

VIEŠPATIES APREIŠKIMAS ŠVČ. MERGELEI MARIJAI, GANDRINĖS (kovo 25 d.) — šią dieną Dievo siųstas angelas Gabrielius pranešė Dangaus nutarimą pasirinkti Mariją Jėzaus Kristaus motina. Ir Marija atsako: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. Kai kurios tautos Apreiškimo Marijai dieną yra paskelbusios Negimusio Kūdikių dieną.

Liaudyje ši diena dar vadinta Blaviesčiais, Blovieščiais, Gandrinėmis arba Bičių diena. Kadangi šią dieną „gyvatės savo karalienės karūną ritinėja“, o „meška guolyje apsisverčia“, Gandrinės turi daug sąsajų su kilnojamu Pusiaugavėniu (kai kuriais metais ir data sutampa), su Gavėnos „virtimu“.

Tai tokia svarbi pavasario šventė, kad „net paukščiai tądien lizdų nesuka“. Gandras po sparnu parneša kielę, kuri pabaigia išspardyti paskutinius ledus. Šeiminkės nuo šios dienos pradeda duoti pavakarius, — reikia artojus stiprinti. Sakoma, kad gandrai pavakarius atneša, o rudenį išskirdamas — ir išsineša. Pirmieji pavakariai ypatingi: kanapiniai pyragėliai, šaltanosiai, įdaryti krekenomis, kratinų bandelės iš įvairių rūšių rankinėmis girnomis maltų miltų. Bandedes dar vadindavo kaurokais, šeškučiais, prėskienais. Būtinai dalydavosi jomis su kaimynais, — kad tik javai būtų daigūs. Ūkininkai per Gandrinę apžiūri javų sėklą, pažarsto ją ran-

komis aruoduose. Taip žadinama grūde tūnanti gyvybė. O šeiminkės pakilodavo per žiem išlaikytas kopūstų galvas. Jos stengdavosi tą rytą atsikelti kuo anksčiau, — darbymečiu sveikatos nepritrūks, juosmens neskaudės. Kaip ir kitoms svarbioms kalendorinėms šventėms, Gandrinės dieną yra draudžiamų darbų. Netaisydavo tvorų, nekaldavo žemėn nė kuolo. Negalima nieko skolinti iš namų, nes gyvuliai susirgs. Iš miško neveždavo žabų, kad vasarą gyvačių į kiemą neprisiliaužtų.

PUSIAUGAVĖNIS (šiemet — kovo 30 d.) — tai ketvirtasis gavėnios sekmadienis. Pusiaugavėnyje „Gavėnas per žardą pervirto“. Gavėnos pervirtimas — panašus stebuklas, kaip vandens virtimas vynu Kūčių-Kalėdų naktį, kaip paparčio žiedo pražydėjimas Rasos vidurnaktį. Nežiūrint gavėnai deramos rimties, Pusiaugavėnis būdavo greičiau linksma, pagoniška šventė. Visokeriopai skatinata, kad Gavėnas („juoda baidyklė, pamėklė“) „virstų per galvą“, kad jis pasikeistų, kad „atsiversėtų“, kad likdamas tas pats ir čia pat, parodytų ir kitą, teigiamą, šviesų savo veidą („saulės zuikutis“). Arba kad kaukas, negimusi prieblandose klaidžiojanti būtybė, pervirstų per anapus/šapus slenkstį ir taptų krykštaujanciu kūdikiu.

Tai lyg ir koks atokvėpis nuo pasninko nusilpusiam kūnui. Senovėje per Pusiaugavėnį žmonės pasitaisydavo skanesnių valgių, pasivaišindavo. Sakydavo, kad ir mėsioško galima pasitiekti, bet išpildžius vieną svarbią sąlygą: per vieną valandą reikėdavę miške prisimalkauti, nukirsdinti gaidį, nupešti, išdarinėti, išvirti ir suvalgyti. Ir vestuves keldavo Pusiaugavėnį, bet tik tą dieną ir be muzikantų: žinia, rimtai bėdai prispyrus.

Taigi kovo pabaiga (šiuo metu išsiskaidžiusi į keletą kalendorinių datų) — tikra gamtinio bei atgamtinio persikeitimo, virsmo, prasidėjimo „puota“: ir astronominė šviesiojo laikotarpio riba, ir žemdirbio darbų pradžia, ir augalijos bei gyvūnijos atbudimas, ir net Dievo prasidėjimas žemės Mergelėje.

ŽEMAITIJOS PIENAS
valdyba nuoširdžiai sveikina

30-ojo gimtadienio proga:

Mindaugą Baltrušaitį — II grupės jogurtų pardavimų ir rinkodaros vadovą/Brendo valdytoją;

Aivarą Bieliūną — logistikos vadybininką;

Robertą Razminą — kapitalinės statybos vadovą.

35-ojo gimtadienio proga:

Evaldą Šakį — operatorių;

Vitalijų Petrošių — elektrokrautuvo vairuotoją;

Darių Jokšą — automatiką;

Solveigą Čėjauskienę — mikrobiologę (UAB „NTL“);

Birutę Bertasiūtę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Renatą Gelvinauskaitę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Verą Gračiovą — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Renatą Valužytę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Nerijų Jurkų — meistrą (ABF „Šilutės Rambynas“).

40-ojo gimtadienio proga:

Antaną Vėlavičių — šaltkalvių-elektrokaro vairuotoją;

Larįsą Ganzijevą — eksporto grupės vadovę;

Ingridą Liubartienę — apskaitininkę;

Daivą Jakubauskienę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Jurgitą Kiniulienę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Saulių Trumpicką — vairuotoją laborantą;

Ireną Tamošauskienę — meistrę;

Ingridą Žemaitaitienę — Klaipėdos filialo vadovę;

Daivą Rudnickienę — gamybos darbininkę;

Rasą Zupkienę — pieno surinkėją;

Rolandą Žiogą — autokrautuvo vairuotoją-pagalbinį darbininką (ABF „Šilutės Rambynas“).

50-ojo gimtadienio proga:

Violetą Kučinskię — pieno surinkėją;

Birutę Puskepalienę — kasininę;

Justiną Engeliene — gamybos darbininkę;

Rūtą Dilbę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Zenoną Gerdvilienę — padavėją barmenę (UAB „ČIA Market“);

Laimą Šakalienę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Rimantę Gečienę — pieno surinkėją;

Marytę Pocienę — dispečerę (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Janiną Bernotienę — pieno surinkėją;

Augustą Rimkų — pieno privežėją;

Rūtą Žiogienę — pieno surinkėją;

Zosę Grunskienę — sūrių gamintoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Dianą Abelkienę — Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoją;

Andrių Gedvilą — aparatininką;

Sigutę Molienę — operatorę;

Ireną Rimkienę — operatorę;

Giedrę Tomkevičienę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“).

15 metų darbo sukakties proga:

Liucę Raževičienę — pardavėją kasininę (UAB „ČIA Market“);

Algimantą Rupšį — garo katilinės amoniakinės-kompresorinės mašinistą (ABF „Šilutės Rambynas“).

20 metų darbo sukakties proga:

Stanislovą Gedvilą — operatorių;

Rimantą Komžą — operatorių.

25 metų darbo sukakties proga:

Janiną Bernotienę — pieno surinkėją;

Gintarą Bartkų — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“);

Tomą Žvirblį — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“).

30 metų darbo sukakties proga:

Galinę Stankevičienę — gamybos darbininkę;

Angeliką Maknickienę — meistrę.

Purus purus kaip debesėlis –
varškės sūrelis

Debesėlių purumą paėmę,
į varškutės vidų sudėję
pagaminom Jums siurprizą –
Varškės sūrelį „Piną“.

Varškės sūreliai
tokie purūs, nes
gaminami naudojant
užpatentuotą Europoje
„Purios varškės technologija“
būdą.

Varškės sūreliai
pagardinti:
vanilinu,
įvairiaspalviais žele gabaliukais,
tikro šokolado gabaliukais.

Saldžios varškės
sūreliai:
su burbonine vanile,
su obuolių pyragu.

Varškėje
daug kalcio,
jis ypač reikalingas
vaikams!

ŽEMAITIJOS PIENAS

„Žaliąją savaitę“ praturtino gardūs žemaičių produktai

Vokietijos sostinėje Berlyne visą savaitę šurmuliavo tarptautinė maisto pramonės, žemės ūkio ir sodininkystės paroda „Žalioji savaitė 2014“. Kasmetėje parodoje, kurioje nuolat dalyvauja ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė, mūsų šalis pristatoma kaip valstybė, puoselėjanti ekologinį ūkininkavimą, tradicinius produktus, o kartu kaip žemės ūkio ir maisto produktų eksportuotoja.

L. Stončiūtė DŽIUGO sūrių įteikė LR žemės ūkio ministrai Vigiliui Juknai.

Šiąmetę „Žalioji savaitė“ nustebino lankytojų gausa. Jų dalyvavo per 410 tūkstančių. O iš viso į tarptautinę parodą atvyko 1650 eksponentų iš 70 šalių.

„Žaliojoje savaitėje“ dalyvavo „Žemaitijos pieno“ l.e.p. generalinis direktorius Robertas Pažemeckas, UAB „ČIA Market“ direktorė Asta Dovydauskienė, „Žemaitijos pieno“ eksporto vadybininkė Rūta Grimaitė. Produktus pristatė ir jais prekiaavo UAB „ČIA Market“ darbuotojos Giedrė Jankauskienė, Aušra Opulskienė ir Laura Stončiūtė. Pastaroji ir pasidalino įspūdžiais iš tarptautinės parodos Berlyne.

„Šiomet – pirmieji metai, kai į „Žaliosios savaitės“ parodą vežėme produkciją, skirtą parduoti, ir ją prekiaavome „Žemaitijos pieno“

stende. Džiaugiamės, kad sulaukėme susidomėjimo bei pagyrų gardiems mūsų produktams: kietajam sūriui DŽIUGAS, varškės sūreliams MAGIJA, PIK-NIK plėšomoms sūrio dešrelėms ir t.t.

Garsiausias žemaičių įmonės kietasis sūris DŽIUGAS daugeliui lankytojų nebuvo staigmena, nes Vokietijoje yra keletas parduotuvių, kur jo galima įsigyti. Ne vienas parodos lankytojas teigė, jog esame stiprūs konkurentai net italių sūrininkams. Gurmaniški deriniai su medumi, figų džemu ir įvairių brandinimų sūriu DŽIUGAS nepaliko abejingų.

Tikros varškės glaistyti sūreliai MAGIJA nustebino išskirtinai švelniu skoniu bei aukšta gaminių kokybe.

Labai paklausus buvo „Žemai-

tiškas kastinys“ daug kam neregėtuose moliniuose indeliuose. Jau pirmosiomis dienomis pirkėjai išgrabstė jo didžiąją dalį. Česnakas, pipirai ir kiti prieskoniniai – puiki idėja – itin dera ne tik su karštomis bulvėmis, bet ir pagardina duonos riekelę, – įtaigiai pasakojo lankytojams mūsų bendrovės atstovės. Ir tikrai lankytojai paragavę nenusivylė – pirkto po vieną ar net keletą indelių.

Lietuviškasis stendas, domino tiek vokiečius, tiek rusakalbius atvykėlius, sulaukėme ir anglų, prancūzų, svečių iš JAV dėmesio. Manome, jog paroda buvo sėkminga ir kalbant apie dalykinius ryšius, nes į ją atvyko įvairių šalies verslo elitų, taip pat didžiųjų prekybos tinklų atstovai. „Žemaitijos pieno“ eksporto vadybininkė taip pat turėjo keletą svarbių pokalbių, užmezgė kontaktus.

Džiaugėmės, kad mūsų stendą aplankė ir LR žemės ūkio ministras Vigilius Jukna. Teiravosi, kaip sekasi, linkėjo didžiulės sėkmės ir gausaus lankytojų susidomėjimo.

Manau, kad paroda įmonei buvo visokeriopai naudinga ir tikimės, jog kitais metais irgi pradžiuginsime Berlyną savo dalyvavimu „Žaliojoje savaitėje“, – įsitikinusi ten pirmąkart ir sėkmingai dalyvavusi Laura.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai.
Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210.
El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Baniene;
Diana Abelkienė; Irena Baltrušaitienė;
Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius;
Mindaugas Čėjauskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3200 egz.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8–684 78390; 8–610 08187; rašyti el.p.: dackeviciene@gmail.com, lpuu.info@gmail.com

ISSN 1648-777X

Draugaukime:
Legendinis sūris DŽIUGAS

9 771648 777005